

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 499/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] Bratislava, zastúpeného ONDRUŠEK & PARTNERS s.r.o., Tranovského 47, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 7CoPr/4/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18 augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v civilnom spore.

2. Ministerstvo obrany Slovenskej republiky sa žalobou z júla 2014 proti sťažovateľovi na základe dohody o hmotnej zodpovednosti domáhalo náhrady škody 17 362,41 eur. Okresný súd rozsudkom z júla 2017 žalobu zamietol. Na odvolanie ministerstva bol tento rozsudok uznesením krajského súdu z júla 2019 zrušený. Okresný súd druhým rozsudkom z júla 2020 žalobe v časti o zaplatenie 6 973,90 s úrokom z omeškania v sadzbe 5 % ročne z tejto čiastky od 19. mája 2005 vyhovel, vo zvyšku ju zamietol a sťažovateľovi priznal náhradu časti trov konania. V ústavnou sťažnosťou namietanom konaní krajský súd o odvolaniach oboch strán rozhodol rozsudkom z apríla 2025 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi doručený 20. júna 2025.

3. Sťažovateľ poukazuje na to, že krajský súd rozhodol o odvolaniach po takmer piatich rokoch, hoci preskúmanie odvolaní v jeho spore predstavovalo jeho štandardnú agendu, ktorá nie je právne a fakticky zložitá. Sťažovateľ zdôrazňuje, že za dobu trvania odvolacieho konania jeho dlh narástol o úroky z omeškania v čiastke približne 2 500 eur.

II.

4. Jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv (IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05). Ak v čase podania ústavnej sťažnosti už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o ústavnej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 6/03). To akceptuje i Európsky súd pre ľudské práva (Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

5. Namietané konanie pred krajským súdom bolo skončené 20. júna 2025, keď bol sťažovateľovi doručený rozsudok, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu. Až potom sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť. V čase podania ústavnej sťažnosti k namietanému porušovaniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu už nemohlo dochádzať, a preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Na tom nemení nič ani to, že okresný súd má rozhodnúť o výške náhrady trov konania sťažovateľa. Prebiehajúce konanie o výške náhrady trov konania je súčasťou postupu okresného súdu, proti ktorému ústavná sťažnosť nesmeruje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu